

Němčičské čtení

SRPEN

2005

č.3

Dne 16. dubna 2005 se v 17 hodin shromáždili němčičští občané u památníku na místě někdejšího hřbitova při příležitosti odhalení nové pamětní desky a rovněž při 60. výročí osvobození naší obce Rudou armádou na konci druhé světové války. Nově vybudovaná pamětní deska, která byla posvěcena, připomíná padlé němčičské občany v 1. světové válce, padlé rudoarmějce v 2. světové válce a všechny němčičské občany, kteří mají na tomto místě svůj hrob.

Pro ty, kteří nemají možnost přečíst si nápisy na desce, přinášíme jejich text:

Památce obětí světových válek

I. světová válka
1914 - 1918
na bojištích zahynulo
23 němčičských rodáků

II. světová válka
1939 - 1945
naše obec byla osvobozena
vojsky Rudé armády 16. 4. 1945

Na tomto místě byl
od vzniku obce Němčičky
do roku 1968 hřbitov
Na naše předky
s úctou vzpomínáme.

Na vydání tohoto čísla finančně přispěla
rodina KOPŘIVOVA č. 55 a rodina KOPŘIVOVA č. 26

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO

projednávalo na svých zasedáních následující záležitosti:

17. ledna

OZ schvaluje:

- návrh rozpočtu na rok 2005,
- vyhlášku o místních poplatcích,
- podpis smlouvy s firmou Schwarz z Hustopečí- projekt na rekonstrukci hasičské zbrojnice,
- podpis smlouvy s firmou Dimenze z Brna - projekt na rekonstrukci kulturního domu,
- podpis smlouvy s firmou pana Franka na zhotovení pamětní desky na bývalém hřbitově.

OZ bere na vědomí informace o:

- kontrole provedené členy hasičského záchranného střediska,
- jednání ohledně pozemků v trati Zelničky,
- znečišťování životního prostředí při vytápění tuhými palivy.

OZ ukládá starostovi obce:

- řešit s občany problémy s topením nevhodnými palivy,
- zajistit dokumentaci kontroly požární ochrany.

14. února

OZ schvaluje:

- podpis smlouvy s ing. Hrnšalem na projektovou dokumentaci na přístavbu kulturního domu
- komisi pro otvírání obálek a výběr zhotovitele akce „Přístavba kulturního domu v Němčičkách“;
- podpis smlouvy s R. Pláteníkem na vypracování projektové dokumentace na výstavbu sběrného dvora,
- podpis smlouvy s firmou Kocián na práce týkající se zabezpečení požární ochrany objektů v majetku obce.

OZ bere na vědomí informace o

- dotisku pohlednic Němčiček,
- termínu kolaudace revitalizovaného rybníku - 24. 2. 2005,
- stavbě budovy p. Z. Hulaty.

2. května

OZ schvaluje:

- obecně závazné vyhlášky (požární řád obce, o místních poplatcích, o komunálním odpadu),
- vypracování manipulačního řádu pro revitalizovaný rybník,
- podpis smlouvy s firmou Josef Hlíl, Velké Pavlovice na stavební práce při rekonstrukci požární zbrojnice.

OZ bere na vědomí informace o:

- přidělení dotací ve výši 80 000 Kč od JmK na opravu Hulatova sklepa a místního kostela,
- žádost o dotace na údržbu lokality Skalice a na ozelenění revitalizovaného rybníka,
- obeshání firmy E.ON o nekvalitní dodávce elektřiny v zimním období,
- podpis smlouvy o pronájmu KD oddílu stolního tenisu TJ Sokol za 7 000 Kč ročně.

20. června

OZ schvaluje:

- zvýšení příjmů a výdajů o 405 tisíc Kč pro rok 2005,
- dar ve výši 5 000 Kč na pořádání hodů,
- souhlas se zrušením autobusového spoje č. 24 u linky č. 740420 (V. Pavlovice 14,16 - Hustopeče 14,30),
- zadání zpracování pasportu dopravního značení komunikací a chodníků v obci,
- podpis smlouvy s fi. FRAMA Brno o přístavbě soc. zařízení a vestibulu s přísluším KD.

OZ bere na vědomí informace o:

- poškozování informačních tabulí obecní vlnařské stezky,
- možnosti vytápění budovy OÚ elektrickou energií.

OBECNÍ NAUČNÁ STEZKA - úvaha

28. srpna minulého roku byla zásluhou Sdružení vinařů Němčiček slavnostně otevřena Obecní naučná vinařská stezka. Její existence je s povděkem přijímána jak místními občany, tak návštěvníky obce a turisty.

V okolních obcích můžeme sledovat vznik podobných naučných cest, které přibližují obec návštěvníkům, ale také rozšiřují znalosti o místě bydliště místním občanům, hlavně pak mládeži.

Z uvedených důvodů uvažujeme o vybudování další stezky, která by kopírovala cestu pod Ochůzky a končila někde u větráka. Nazývat bychom ji mohli Naučná stezka nad zahradami, nebo Odpočinková stezka, případně Rekreační (kondiční) stezka.

Začátek by byl u sportovního areálu, pokračovala by po chodníku kolem Stávkových a pak po schůdkách kolem Hrabcových do lesa. Dále lesní cestou až k výstupu u Klimentových a pokračovat kolem Omastových a Hrdinů. Další pokračování by mohlo být buď uličkou mezi Doležalovým a Hanzálkovým ke kapličce sv. Fioriana, nebo uličkou kolem Hádlikových a Rozínkových. Závěr by byl kolem oskeruše cestou k větráku (pomník J. Schejbala, kaplička sv. Antonína Paduánského). Nebo jít od Klimentových k hlavní silnici, a pak kolem KD, kostela a školy a teprve pak k větráku?

Na začátku, na konci a také v jejím průběhu by byly umístěny informační panely (historie, stavby, stromy, rostlinstvo, živočišstvo, zajímavosti o ZD, ČOV) a lavičky.

To vše jsou předběžné úvahy, které předkládáme všem k zamýšlení. Budeme rádi, když nám k tomuto návrhu sdělíte svoje připomínky, rady a nápady.

Ludvík Hycl, starosta obce

PASEKY - HRAD V BOLERADICÍCH NAUČNÁ STEZKA

V Boleradicích byla 1. září 2002 slavnostně otevřena naučná stezka k zaniklému boleradickému hradu. Při slavnostním otevření vyhrávala dechová hudba, vystoupila skupina historického šermu a členové místního ochotnického divadla. Ti přednesli pověst o tamním hradu. O historii hradu pohovořil ředitel okresního archivu dr. E. Kordiovský.

U silnice před vesnicí je vidět altánek s informační tabulí. Z tohoto místa vede cesta o délce 1600 metrů. Má převýšení 120 m a je na ní 140 schodů. Prochází sedmi zastávkami, na nichž je vždy lavička a tabule s textem a vyobrazením. Je tu několik výhledů na vesnici, okolní lesy, svahy a dál do okolí.

Středověký hrad zanikl někdy kolem roku 1531. Jeho založení se odhaduje na začátek 13. století. Postupně byl majetkem pánů z Klobouk a Boleradic, z Kunštátu, Prusinovic a Vickova. Měl obdélníkový tvar s rozměry 106 m x 87 m. Do dnešní doby jsou patrné příkopy kolem hradu. Velký příkop kolem celého hradu měl šířku 15 m; na jižní a severní straně byl ještě příkop menší. Na prvním nádvoří hradu byly hospodářské budovy, na druhém nádvoří pak byl vlastní kamenný obytný hrad. Neobvyklý půdorys hradu svědčí k nedoložené domněnce, že byl postaven na pozůstatcích hradiště. To snad kdysi využilo pozůstatky římského pochodového tábora někdy v druhém století našeho letopočtu. To však jsou pouze spekulace.

OCHRANA RÉVY VINNÉ (Podle Doc. dr. Ing. Borise Kršky)

Příseň révy

koncentrace

ACROBAT MZ	0,25 %	KUPRIKOL 50	0,5 %
ALIETTE BORDEAUX	0,4 %	MERPAN 50 WP	0,3 %
BORDÓSKÁ JÍCHA	1 - 1,5 %	MERPAN 80 WG	0,2 %
CAPTAN 50 WP	0,3 %	MIKAL M	0,3 %
CUPROXAT SC	0,5 - 0,7 %	NOVOZIR MN 80	0,2 - 0,3 %
CURZATE M	0,25 %	POLYRAM WG	0,2 - 0,3 %
DITHANE DG	0,2 - 0,3 %	QUADRIS	0,08 - 0,1 %
DITHANE M 45	0,2 - 0,3 %	RIDOMIL GOLD MZ	0,25 %
FOLPAN 50 WP	0,2 - 0,3 %	RIDOMIL GOLD PLUS	0,35 - 0,4 %
FOLPAN 80 WG	0,125 - 0,2 %	42,5 WP	
HATTRICK	0,3 - 0,4 %	RIDOMIL GOLD PLUS	0,25 %
CHAMPION 50 WP	0,5 %	478 WP	

Padlí révy

BAYLETON 25 WP	0,02 %	BEATON 25 WP	0,02 %
BIOAN	0,5 - 5 %	BIOOL	3 - 5 %
BUMPER 25 EC	0,02 - 0,03 %	DISKUS	0,02 %
DOMARK 10 EC	0,025 %	FALCON 460 EC	0,03 - 0,04 %
HATTRICK	0,3 - 0,4 %	IQ CRYSTAL	0,015 %
KARATHANE LC	0,025 - 0,05 %	KUMULUS WG	0,3 - 0,6 %
PUNCH 10 EW	0,03 %	QUADRIS	0,5 - 0,8 %
RUBIGAN 12 EC	0,02 %	SULIKOL K	0,5 - 1 %
THIOVIT	0,3 - 0,6 %	TOPAS 100 EC	0,025 %
VECTRA 10 SC	0,03 %	ZATO 50 WG	0,015 %

Oduvirání třapin

FERTIKAL	0,2 - 0,3 %	KALKOSAN 30	1 %
KALKOSAN 25	1 %	LAMAG VÁPNIK	0,4 - 0,5 %
VINOFERT CALCIUM	0,5 - 1 %	WUXAL AMINOCAL	0,5 %

Šedá hniloba

EUPAREN 50 WP	0,25 %	HATTRICK	0,3 - 0,4 %
EBEFUNGIN	0,4 %	MYTHOS 30 SC	0,25 %
RONILAN WG	0,1 %	ROVRAL 50 WP	0,1 %
ROVRAL FLO	0,2 %	SUMILEX 50 WP	0,1 %
TELDOR 500 SC	0,075 - 0,1 %	TRICHODEX	0,2 %

Hálčivec révový a vlnovník révový

KUMULUS WG	1,5 - 2 %	MAGUS 200 SC	0,05 - 0,06 %
OMITE 570 EW	0,15 %	SANMITE 20 WP	0,075 %
SULIKOL K	2 - 3 %	SULKA	4 - 5 %
THIOVIT	1,5 - 2 %		

Šli jsme do školní knihovny a začal mě z označených knížek vytahovat seznamy členů z jednotlivých obcí okolí Klobouk. Ptal jsem se ho, kdo ty seznamy dělal a on odpověděl, že je dělal on a Jugoslávec, který utekl z německého zajateckého tábora a je schován právě u něho. Rádi by se ho zbavili, ale neví jak. Žádal již listky do kina a na zábavy, žádal i ženy a dokonce ženu L. Wolfa. Po tomto sdělení jsem odmítl převzít vedení a jakoukoliv spolupráci. Nakonec jsme se dohodli, že Jugoslávci nefekne naše jméno a dosáhli jsem toho, že všechny seznamy (asi 200 lidí) jsme spolu spálili za přítomnosti ředitele Hutáka. Asi po dvou měsících byli členové této skupiny zatčeni a v Kounicových kolejích popraveni. Při zatýkání přišli gestapáci do školy, ředitel jim musel dát klíče od knihovny a za velkého nadávání prohlédávali všechny knihy, ale seznamy nenašli.

Doma jsem vše sdělil panu plk. Zlámalovi, který souhlasil s tím, že jsem vybral pro zatímní vedení četaře Hádlíka, kterému jsem vše vysvětlil a upozornil ho, že ho navštíví spojka, snad až z Londýna. Proto aby vše v rozhodující chvíli zařídil. Sám jsem si připravil všechny muže naší vesnice, kteří by v případě shazování zbraní zajistili potřebný prostor. S plk. Zlámalem jsme se scházeli a čekali na chvíli, kdy nám bude možno účastnit se akce. Četař Hádlík snad přišel ve styk s nějakou spojkou, které dal heslo „Rabín dozpíval“. Vybral si i několik přátel, kteří společně začali na pozemku „Nosperky“ kopat kryty pro úkryt zbraní. Věděli to mnozí lidé naší vesnice, ale když už si to vyprávěli i žáci v sousední vesnici, uznal jsem za nutné upozornit čet. Hádlíka, že si počtnají neopatrně. On mně však řekl, že on je velitelem a že mně po tom nic není. A tak jsme se rozešli. Někteří členové si u mě brali potřebný materiál. Já jsem za této situace přestal mít zájem o další činnost. Znal jsem heslo a věděl jsem, že v den shozu zbraní uvědomí buď mě nebo anebo plk. Zlámal, ale nestalo se tak.

Jednou večer jsem z Londýna slyšel heslo „Rabín dozpíval“. Ráno bylo opakováno, a tak jsem šel na obecní úřad a požádal jsem tajemníka Martina Cvana, aby mě určil pro večer velitelem hlídky. Večer jsem přišel do kanceláře, v 10 hod. jsem poslal všechny členy hlídky domů a nechal jsem si tam jen Františka Sladkého, který byl do akce zapojen. Před 24. hod. jsem zavřel kancelář a když jsme šli dědčinou, ptal jsem se ho, zda se mu nezdá být nápadné, že právě létají nějaká letadla nad vesnicí. Uznal, že je to podezřelé a najednou říká: „Člověče, to jsou letadla z Londýna“. Ptal jsem se ho, kde je Břetina a bylo mi řečeno, že ráno jel do Brna a ještě se nevrátil. Navrhl, aby chom šli do Kněžských a dali jim znamení, aby nám to shodili. S tím jsem nemohl souhlasit, protože nebyla dodržena konspirace a akce tak byla zmařena.

V té době jsem byl stále dobře hlídán, ale našel jsem si nové pole působnosti. Mnoho našich lidí bylo zváno na pracovní úřady, aby byli posíláni na práce do Německa. Navštívil jsem pfftele Ludvíka Urbančíka z Hodonína a spolu jsme zachránili z Němčiček následující občany před cestou do Německa: Oldřich Průdek, Ervín Slezák, Tomáš Štancar aj. Bylo třeba ukrást jejich doklady na pracovní úřadě, aby o nich nikdo nevěděl.

Udržoval jsem spojení s příslušníky četnictva z Kobylí a kde bylo možné, pomáhali jsme našim lidem, i když to bylo nebezpečné.

pokračování přístě

TŘÍDĚNÍ DOMOVNÍHO ODPADU

Stále nám dělá problém třídít domovní odpad. Nahlédněte znovu do NČ č. 1/2005. Někteří občané dále odpad míchají a plastové výrobky jako kbelíky, kanystry apod. dávají do pytlů určených pro PET lahve. Nepotřebné plastové výrobky nedávejte k PET lahvím, ale do pytlů k popelnicím. Při pravidelném svozu komunálního odpadu budou odvezeny. Pokud je dáte do pytlů s PET lahve, pak je musí pracovníci znovu vytřídít.

Při svozu plastů se budou odvážet pouze PET lahve v bílých průhledných pytlích, vše ostatní patří k popelnicím do komunálního odpadu.

Děkují za pochopení a za důsledné třídění domovního odpadu.

I. Hycel, starosta obce

POUŤ DO MARIAZELL

Pěší pouť do Mariazell 17. - 22. května 2004 v rámci Středoevropských katolických dnů

Pěší poutě patřily k pravidelnému chodu ročních událostí našich předků. Zpřestřovaly celý rok, protože na správnou pouť se člověk půl roku těší a připravuje a pak na ni půl roku vzpomíná. Pouť je také výjimka z každodenního shonu a všednosti. Člověku se zdá, že se pořád točí v kruhu, v pracovním týdnu je jeden den jako druhý, týden utíká jeden za druhým a rok uteče jako voda. Každodenní starosti a povinnosti nedávají mnoho prostoru k hlubšímu zamyšlení, k tomu, abychom s odstupem pohledli na prožívané skutečnosti a na vztahy s bližními, a proto hrozí nebezpečí, že člověk s velkým úsilím dělá velké kroky mimo cestu. Každá dobrá pouť je dobou, kdy vycházíme ze své zabydlenosti a únavy, abychom se občerstvili a otevřeli darům Božím.

A proč se vlastně na pouť chodí? Především na znamení pokání - nápravy za lidské viny, na znamení vděčnosti Pánu Bohu, na znamení proseb za zdraví, usmíření v rodině ...

Totalitní režim u nás poutě zakázal, později se začalo jezdit na poutní místa autobusy. K obnovení pěších poutí dali podnět kněží - poutníci z Vranova nad Dyjí, kteří se v roce 2000 vydali pěšky do Říma. Trasu Vranov nad Dyjí - Řím zdolali za 34 dnů a ušli 1.178 km v počtu 6 osob (3 kněží, 1 jáhen a 2 laikové). Pěší putování se jim zalíbilo natolik, že začali organizovat každoročně pěší poutě z Vranova nad Dyjí na Velehrad vždy poslední týden v srpnu pro co nejširší okruh zájemců pod heslem „Rádost pro všechny lid“.

V květnu 2004 se konala na známém poutním místě v Rakousku - v Mariazell pouť národů střední Evropy. Kněží - misionáři z FATYMU ve Vranově nad Dyjí se rozhodli jít na tuto pouť pěšky a vyzvali k tomuto činu i ostatní. Několik se nás odhodlalo i z naší farnosti.

Z vyprávění našich předků je nám známo, že do Mariazell se chodilo třemi poutními cestami. Z našich končin to bylo tzv. „brněnskou cestou“ s procesím brněnským, ke kterému se účastníci připojovali ve Znojmě. Se stravou na celých 14 dnů (cesta tam i zpět) neměli problémy. Každý si nesl pecen chleba, ve kterém si vykrojil důlek na hrudku másla a kůrkou je pečlivě zapravil. Dále to byl kousek špeku, suché ovoce - křída, do plechového hrnečku se dala zasmažka - jíška na vaření polévky, pramenitá voda byla k dispozici po celé cestě. Noclehy byly zajištěny ve stodolách rolnických usedlostí.

Naše putování bylo kratší. Pěšky jsme šli pouze do Mariazell, zpět už jsme se vrátili auto- busem. Také vybavení se od našich předků lišilo. Například takovou kari-matku nebo spacák oni neznali. Určitě jsme v dnešní době náročnější a rozmazle-nější a naše zavazadla tomu odpovídala. Dostatek náhradního oblečení, náhradní obuv, pláštěnka, samozřejmě minerálky, konzervy, chléb ... Naštěstí nám zavazadla vezla 2 doprovodná vozidla a nám vždy na den stačil malý batůžek s pláštěnkou, pi-tím a svačinkou. Dokonce se ukázalo, že i zásoby veškerých konzerv a vůbec jídla bylo zbytečné sebou vozit. Rakušané se ukázali jako národ velice pohostinný a k našemu velkému překvapení jsme v místech našeho nocování vždy dostali vydatnou večeři a ráno snídani, s čímž samozřejmě předem nikdo nepočítal.

Noclehy jsme měli zajištěny převážně ve školách (tělocvičny, třídy, internáty). Spali jsme na podlaže na kari-matkách a ve spacácích a až na jednu výjimku vždy s mož-ností osprchovat se v teplé vodě. Poslední noc v Mariazell jsme spali v obrovských stanech a bylo zde připraveno mobilní sociální zařízení s teplou vodou.

Z Vranova nad Dyjí jsme vycházeli v pondělí 17. května 2004 v půl sedmé ráno v počtu 169 osob. V pátek 21. 5. 2004 zhruba v 17.30 hod. nás přišlo k bazilice v Ma-riazell 184 osob se 178 km v nohách. Věkový průměr byl díky účasti celé třídy arcibiskupského gymnázia z Kroměříže docela nízký. Pro zajímavost nejmladší účastníci

bylo 12 let, nejstaršímu poutníku bylo 69 let. Většina poutníků pocházela z Moravy, několik z Čech a jeden byl ze Slovenska. Za duchovenstvo s námi putoval ostravsko-opavský biskup mons. František Lobkowicz, 11 kněží, 3 jáhni, 2 řádoví bratři a 6 řeholních sester.

Ke každé pouti patří duchovní program, zvony a písně. Zvony nám zněly na uvítanou v každé obci, kterou jsme procházeli. Bylo to pro nás velmi dojemné a povzbuzující, jak nás obyvatelé Rakouska všude vítali a mávali nám. Nikdo si neklepal na čelo, jak se stává v naší vlasti.

K duchovnímu programu během cesty patřily pravidelné modlitby (Anděl Páně, ranní chvály, večerní chvály, růženc aj.), promluvy, úvahy a samozřejmě každý den mše svatá. A celý poutní den byl protkán zpěvem. Zpívaly se staré poutní písně i písně úplně nové. Vranovský FATYM vydal poutnický zpěvník, v němž byly písně staré i písně složené na míru pro tuto pouť. Při zpěvu jsme zapomínali, že nás bolí nohy a máme nějaké těžkosti. Když už se dostavily opravdové zdravotní problémy, doprovázelo nás osobní vozidlo se zdravotnickým mateřským rámem a byla možnost, že „padlý“ poutník se v krajním případě mohl kousek svést.

Vyvrcholením celého tohoto putování byla sobotní mše na letišti sloužená legátem Svatého otce (papež Jan Pavel II. se nemohl dostavit kvůli zdravotním problémům), za účasti mnoha kardinálů a kněží, zástupců OSN, prezidentů 4 středoevropských zemí a přibližně 80 tisíc věřících.

- poutníci -

UŽ VÍTE KOHO (NE)VOLIT ?

Příští rok se uskuteční parlamentní volby a zdá se, že jedna drobná zkušenost z letošního léta, která byla zároveň velmi úsměvnou příhodou, mi napomohla v rozhodování, jak se zachovat u volební urny. Místní organizace jedné z politických stran pořádala již poněkolkáté na nádvoří KD tzv. Letní noc. Předchozí ročníky mi unikly z důvodů různých jiných letních zaneprázdněností či pobytů mimo kontinent, tak jsem si řekl, že ta letošní už mi nesmí ujít.

Termín se však bohužel křížil s pozváním na svícu jednoho vinaře ve V. Pavlovicích a tak jsem byl nucen zvládnout během onoho večera obě akce: nejprve jsem si zaskočil na velkopavlovickou myslivnu pozdravit přátele a známé a připít si s ženichem a něco málo po jedenácté vyrazit zpět do Němčiček, zachytit ještě bujaré veselí v jeho plném proudu, než se začne lámat půlnoční únavou. Podařilo se, a bylo asi půl dvanácté, když jsem vcházel do průjezdu KD a již hmatal po peněžence k úhradě vstupného. V tom se z přitní okolo pokladního stolu ozvalo: „Copak, snad sis nemyslel, že když přijdeš později, nebudeš muset platit ...“ - no, pěkné uvítání hosta, jen co je pravda. Jsem poměrně otrlý, takže jsem hlášku odbyl nějakou bezvýznamnou poznámkou korespondující s úrovní vyřčeného. „Dvakrát“, prohlásil jsem k výběrčímu u kasy a podával jsem mu dvousetkorunovou bankovku.

(Na tomto místě chci poznamenat, že vstupné činilo 60 Kč, kromě dvou pokladních, z nichž jeden držel kasu a druhý vydával vstupenky, zde okolo postávalo a zřejmě dohlíželo na průběh vstupu hostů dalších několik pořadatelů.)

Jeden z pokladních mi podával tři vstupenky a druhý vracel na předanou bankovku 180 Korun českých. „Jste si jistí, pánové?“, zeptal jsem se. V ten moment se okolo přihlížející srotili a jeden přes druhého radili, kolik že to je dohromady a kolik že mám dostat zpět. Neudržel jsem se smíchy: „Pánové, takže takto vy si představujete hospodaření, kdyby vaše strana vyhrála volby? Tak to se má naše národní hospodářství na co těšit, jen co je pravda!“

Myslím, že si na tuto úsměvnou příhodu vzpomenu ještě nejméně jednou - za ne celý rok před volbami.

Richard Stávek, volič (zatím nerozhodnutý)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V ROCE 2004 UKONČILI STŘEDOŠKOLSKÁ STUDIA MATURITNÍ ZKOUŠKOU:

Krejčová Hana	na	Střední hotelové škole v Lomnici u Tišnova
Novotný Karel	na	Střední průmyslové škole v Břeclavi
Procházka Martin	na	Střední lesnické škole v Trutnově

VYSOKOŠKOLSKÝ TITUL ZÍSKAL SLOŽENÍM STÁTNÍCH ZKOUŠEK:

Mgr. Leoš Pilař	na	Přírodovědecké fakultě (specializace geologie) Masarykovy univerzity v Brně
-----------------	----	---

NĚMČIČSKÉ HODY

v roce 2005 úspěšně připravila místní chasa pod vedením těchto stárků a stárek:

Zechmeister Libor a Kubová Magda

Víteček Antonín a Kubová Helena

a sklepníci

Ludín David a Bendová Petra

Všem, kteří se o pěkný průběh hodů zasloužili, hlavně pak uvedeným stárkům a stárkám a jejich rodičům, patří upřímné poděkování za udržování tradic.

PODĚKOVÁNÍ A BLAHOPŘÁNÍ

Obecní zastupitelstvo za sebe i za spoluobčany blahopřeje k významným životním jubileím našim nejstarším občanům a děkuje jim za jejich celoživotní práci.

Hulata František	se dožívá 16. září	99 let
Kopřiva Vladislav	se dožil 8. července	95 let
Peloušková Kateřina	se dožívá 13. října	90 let

SOUSEDSKÁ SOLIDARITA

V pátek 5. srpna 2005 postihlo naši rodinu neštěstí. Nemilosrdné plameny požáru zachvátily půdu našeho rodinného domu a i přes zásah několika jednotek požárníků a dobrovolníků jsme přišli o střechu nad hlavou.

Našlo se však mnoho ochotných a obětavých lidí, kteří přiložili ruce k dílu a nezištně pomáhali při záchraně majetku, odstraňování následků požáru, úklidu a obnově zničené střechy. Všem za tuto uskutečněnou i nabízenou pomoc patří naše vřelé poděkování, stejně tak i místnímu farnímu společenství ŘK cirkve za darovaný obnos peněžní sbírky ve výši 24.500 Kč, Charitativnímu sdružení Němčičky za 1000 Kč a Čes. červenému kříži Němčičky za 500 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat. Zároveň si uvědomujeme, že jsme znepříjemnili život spoluobčanům v blízkém okolí. Ať už dýmem, nepořádkem ze spáleniště, pracovním ruchem apod. Věříme, že rozumní lidé pochopili, že nebylo naším úmyslem omezovat jejich poklidný a zaběhnutý životní rytmus, ale že si to vyžádala tato vyjímečná a nepříjemná situace.

rodina Ludmily Oszlé, Němčičky 142

Němčičské čtení vydává Obec Němčičky, 691 07 Němčičky 221, IČO 283401, tel.519430750. Šéfredaktor mgr. Jaroslav Slezák, zástupce Boleslav Kopřiva. Vydáno v Němčičkách dne 29. 8. 2005, 230 výtisků, výtisk zdarma. Vychází čtyřikrát ročně. Registrační číslo 370010299.